

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Rex Henricus, Anna Bolenia repudiata, Ioannam Seimeram ducit, illam
vero adulterij damnatam supplicio affici iubet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quæ lectum ejus polluerat. Persequatur eam maritus suus, & qui eum sequebantur. Tot ergo modis divexata, in morbum incidit, quo decumbens quum mortem adventantem præsentiret, Henrico Regi scripsit in hanc sententiam.

Domine mi Rex ac conjux dilectissime. Adventante jam mortis meæ hora, amor quo te persequor facit, ut admonem te paucis æterna salutis anima tua, quam universis hujus mundi bonis ac rebus mortalibus anteferre debes, neglecta etiam tui corporis cura; propter quam & me in calamitates multas, & te ipsum in plures sollicitudines conjecisti. Sed ego tibi ex animo omnia condono, precorque ut eadem condonet tibi Deus. Quod reliquum est, commendo tibi Mariam, communem nostram siliam, ut patris officium in illam præstes. Tres item ancillas, & ministros meos omnes, ut ille nuptui commode tradantur, his autem præter id, quod jam eis debetur, etiam unius anni stipendium integrum, velut cumulus accedat, ne plane inopes deserantur. Postremo hoc unum testor, quod oculi mei te solum præ rebus omnibus mortalibus desiderant. Vale.

En testimonium sinceri animi, & generosæ indolis, quæ tot modis offensa jamque in mortis faucibus constituta, adhuc studebat sese illi probare, qui ipsa reprobata atque neglecta, terrenis voluptatibus sese manciperat. Harum literarum exemplum misit Cæsaris apud Regem oratori, ut si Henricus, quod petebatur profamulis non faceret, Legatus curaret, ut Imperator curam protectionemque eorum susciperet. Obiit Catharina, omni laudis genere dignissima, in villa quæ Cimbaltone dicitur, in Comitatu Bedfordensi VIII. Id. Jan. Anno Christi 1536. ætatis vero suæ quinquagesimo, non sine veneni suspitione, [a] Henricus autem acceptis Catharinæ literis, temperare sibi à lachrimis non potuit, Eustathiumque Capucium (is literas attulerat) rogavit, ut statim ad eam proficisceretur, multamque salutem suo nomine diceret. Hoc ultimum officium Catharinæ præstitit Henricus. Sed prius mortua est Regina, quam Eustathius Cimbaltone perveniret. Corpus ejus mediocri honore, in vicina civitate, quæ Petri-Burgum dicitur, sepultum fuit. Nunciata ejus morte, Henricus præcepit, ut omnes sui domestici lugubri vestitu vterentur: cui tamen præcepto Anna Bolena parere noluit, sed in signum potius lætitiæ, flavi coloris ornamentis se suasque ancillas vestiri curavit: quamvis dolere se diceret, quod tam placido mortis genere Catharina obiisset,

quodque non plus molestiarum ei fuisset à se exhibitum. Hoc videlicet male habebat Annam, quod Catharina in mediis afflictionibus suis solatium aliquod in virtute sua habuisset, mortemque ipsam ita prævertisset mortis meditatione, ut quod restabat dierum, summa cum animi tranquillitate exigeret, horam, quæ ex his miseriis liberanda esset, placidissime expectans.

[a] Hennings in Geneos. parte 4. p. 104. & alii.

HENRICUS REX ANNA BOLENA ob adulterium punita, Joannam Seimeram, deinde Annam Clivensem, hac rursus repudiata, Catharinam Havardam ducit; hancque etiam post Cromuelum supplicio affici jubet.

CAPUT QUARTUM.
ARGUMENTUM.

- I. Rex Henricus, Anna Bolena repudiata, Joannam Seimeram ducit, illam vero adulterii damnatam supplicio affici jubet, cum adulteris.
- II. Ritus sacrorum ab Henrico rege instituti. Contra eundem ob religionis mutationem arma sumta. Mors Ioanna Seimera. Reginaldus Polus ad Cardinalatum evectus.
- III. Henrici regis impietas in Sanctorum Reliquias.
- IV. Eiusdem novum cum Anna Clivensi matrimonium.
- V. Qua itidem repudiata, Catharinam Havardam sibi copulat. Cromuelo prius sublato.
- VI. Henricus flagitia flagitii cumulat. Interim nihilominus de reconciliatione sua cum Ecclesia cogitationem suscipit. Catharina itidem Havarda supplicio affecta Catharinam Parram ducit.

Quod vulgo dici solet, *Dimidiū facti, qui bene cepit, habet: id in iis, quæ mète atque ingenio perficiuntur, non ita se habere deprehenditur. In his enim ut initio etiam progressus respondeat, requiritur. Anna cœperat secundum sensum & Mundum bene: sed finit male. Quam enim fortunæ suæ præclarum fundamentum jecisset, quod restabat & diffici non ea, quæ opus fuerat, soliditate superstruxit. Ascenderat illa ad Regium culmen sed inde descendendum ipsi fuit in idem ignominia & infamiæ gradibus, quos ad lasciviam atque impudicitiam suam opprobrium velandum adhibuerat: Henricus, cui jam, quæ erat vaga libidine atque in-*

stabilis

stabili, tædium amplexuum Annæ obreperat, aversari & fastidire eam cœpit (hic fructus consequi solet, quæ re aliqua, cujus vehementi desiderio diu flagravimus, tandem potitur) & in aliam puellâ, quæ Annæ inserviebat, Joannam Seimeram, simplici ingenio virginem oculos conjicere. Cujus pulchritudine captus, nec aliud præter eam cogitabat, & ne Annæ quidem blanditiis amplius delectabatur. Quod quum Anna intellexisset, continuo ita zelotypiæ stimulis agitata fuit, ut quietem nunquam capiens, & diversis cogitationibus distracta, quid consilii caperet nesciret. Unū hoc Regi quasi frænum in debat, quod utrum Anna ferret. Sed quum proles expectaretur, illa nihil nisi informem quandam carnis molem peperit, qui abortus fortunam quoque ejus, quæ post eam diem prorsus pedem retro tulit, abortire fecit. Quum autem sciret Anna, Regem nihil magis in votis habere, quàm ut & Regni & cupiditatum suarum hæredem filium haberet, nec quam Joanna Seimera à Rege adamareretur ignoraret: spem concepit fore, si filium ipsa gigneret, ut ea res Regis animum ab aliis omnibus ad se revocaret. Itaque constituit experiri, an alia quapiam via, quæ Regis vxorjam esset, etiam Regis mater effici posset. Putabat autem adulterii sui crimen eo magis occultandum, si potius cum fratre suo Georgio Boleno, quam cum alio quopiam rem haberet. Quin etiam volebat (ut nihil est tam sublime, ad quod non etiam vitium aspirare audeat) de genere & sanguine Bolenorum ex utraque parte esse, qui Regnum in Anglia occuparet. Sed quum neque ex illo scelerato incestu, quod maxime cupiebat, assequuta esset, cœpit animum suum ad vagam libidinem eousque applicare, ut præter Noregium, Vestonum & Bruertonum, homines non ignobiles, etiam Marcum quendam Musicum suum, in regium thronum pelliceret. Nullum diu latet scelus: in primis vero ea, quæ à libidine proficiscuntur, flagitia, quo majore studio occultantur, eo citius innotescunt. Rex malitiam mulieris ubi rescivisset, attonitus admirabatur: indignatusque, quod ab ea, cujus gratia tam multa crudeliter designaverat, se deceptum videret (ut inopinatus magis feriret, quam tela prævisa) furore dirumpebatur: quamvis se nihil scire ad tempus simularet. Quum vero Grenuici ludicris quibusdam spectaculis interesset, atque Annam Bolenam vidisset sudarium cuidam ex Nobilibus projicere, quo faciem abstergeret: ita ira & furore excanduit, ut statim è theatro prorumpens conscenso equo

digrederetur, nemine salutato. Obstupuit tota Aula hoc discessu: Anna metu torpens, statim Regem consequuta est, hanc tempestatem blanditiis suis sedatura. Sed quum per Tamesim fluvium Londinum veheretur, & medio fere itinere esset, à ministris Regiis, qui eam operiebantur, comprehensa, & Arci, quæ ripæ fluminis imminet, inclusa est. Ibi Bolena primo mirari, atque adeo indignari, deinde queri, ac cælum clamoribus complere; postremo supplicare ac instantissime petere, *ut si culpa affinem existimarent, Regem alloqui, & culpam à se amoliri permitteretur.* Sed quum surdas aures pulsasset, ad extremum ad tribunal publicumeducta, & ab ipso Thoma Boleno inter alios iudices confidente, adulterii & incestus condemnata, capite plectitur. Atque ita coronam eadem qua eam aliis eripuerat, crudelitate amittit: & Regiam dignitatem, quam per cædes inchoaverat, morte sua finit: supplicio affecta ab illo, quem ipsa impulerat ad profundendum tot innoxiorum hominum sanguinem, quo se illa tanquam balneo quodam lavabat. Georgius vero Bolenus Annæ frater, Henricus etiam Noregus, Gulielmus Bruertonus, Franciscus Vestonus, & Marcus Smetonus Musicus, adulterii convicti, triduo post Annæ supplicium, eodem mortis genere affecti sunt. Vix per Annæ mortem Regia sedes vacabat, quum Joanna Seimera eandem occupavit, super Annæ ruinam, suam fortunam superstruens: quemadmodum illa suam, magnitudinis Serenissimæ Catharinæ parietinis super ædificaverat. Postridie igitur, quam Annæ cervicem amputatæ sunt, Henricus Seimeram duxit. Qua de re Cochæus sic loquitur ad Morisonū scribens: *Miseram (inquit) Anna, Regina pellex funesto exitu satis declaravit; & iniquum fuisse Regis cum Regina divorcium, & inauspicatum suum pellicatum potius quam matrimonium existisse.*

II. Henricus vero, qui nunquam fatigaretur turbis excitandis, quum vix ab Anna se expeditivisse, & Seimeram in uxorem accepisset, ad tollendam omnium rerum licentiam, quæ Anna pro arbitrio omnia administrante in Ecclesiam subingressa, universa miscuerat, Comitibus publicis indixit: *Præsertim tamen suum, ut illa sum cõservaret, ne quisquam de eo in hoc conventu verba faceret, præcepit: quem ut magis etiam nunc exerceat, tum Thomam Cromuelum generalem Ecclesie Anglicane Vicarium constituit, qui exinde ad Episcopatus, Abbatias & parochias, quos volebat, promovit: tum præter Comitibus etiam Synodum Episcopalem cœgit.* In hac post disceptationem de